

■ Ἡ πορεία μας πρὸς τὸ Σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ συνεχίζεται...

Ἡ Γενεαλογία τοῦ Χριστοῦ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως * Σύνδεσις τῶν κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Χριστοῦ μας μὲ τὴν Μνήμη τῶν Προφητῶν καὶ Δικαίων

Ἀνάμεσα στις 18 καὶ 24 Δεκεμβρίου πέφτει συνήθως ἡ τελευταία Κυριακὴ πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα [ἐφέτος: 19.12.2016 ἐκ. ἡμ.].

Ὄνομάζεται «Κυριακὴ τῶν Πατέρων» ἢ «τῆς Γενεαλογίας».

«Προεορτάσωμεν, λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ, ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν σπηλαίῳ μέγα Μυστήριον...», «Ἴδου καιρὸς ἠγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν...», «Εὐπρεπίζου Βηθλεέμ...», ψάλλουμε στὸν Ἑσπερινό.

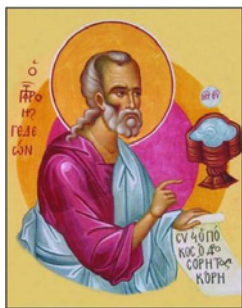
Καὶ συνεχίζουμε, ἀναφέροντας τοὺς Πατριάρχες, τοὺς Προφῆτες, τὶς ἄγιες Γυναῖκες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι «ὡς λαμπάδες φωτοειδεῖς, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐσκοτισμένην ἀκτίσι κατεφώτισαν...».

Ἡ Ἐκκλησία, τὴν Κυριακὴ αὐτὴ, μοιάζει νὰ θέλει νὰ συνδυάσει τοὺς πρὸ Χριστοῦ Δικαίους μὲ τὴν χαρὰ τῆς Γεννήσεως καὶ τοὺς καλεῖ νὰ συγχορεύσουν μαζί μας «τοῖς Γενεθλίοις τοῦ Σωτήρος».

* * *

Τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ ὁποῖο διαβάζεται στὴν Θεία Λειτουργία (ὀλόκληρο τὸ πρῶτο κεφάλαιο ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἀπό-

στολο Ματθαίο), ιχνηλατεί την κατά σάρκα **Γενεαλογία** του Ίησοῦ:

• **«Βίβλος γενέσεως Ίησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυ-
ίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ,
Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ...».**

Καὶ συνεχίζει μέχρι τὸν Ἰωσήφ, «τὸν ἄνδρα
τῆς Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
Χριστός».

Ἔχουμε ἀκούσει ἢ διαβάσει πάμπολλες φορές τὴν **Γενεαλογία**
αὐτῆ τοῦ Ίησοῦ.

Ἰσως ἔχουμε τὴν ἐντύπωση, ὅτι αὐτὸ τὸ Ἀνάγνωσμα ἔχει ἐνδι-
αφέρον καθαρὰ ἱστορικό καὶ ἀποδεικτικό. **Τί** τὸ πνευματικό ἄρα γέ-
θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς ἀποφέρει αὐτὸς ὁ *κατάλογος τῶν ὀνομάτων*;

Ἄλλα κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ ὀνόματα αὐτὰ ἔχει μία σημασία, ἂν θυμη-
θοῦμε τὴν ἱστορία αὐτοῦ ἢ αὐτῆς πού τὸ ἔφερε.

Αὐτὸ πού ἔχει ἀξία νὰ καταλάβουμε εἶναι, ὅτι ἀνάμεσα στοὺς
Προγόνους τοῦ Χριστοῦ δὲν ὑπῆρχαν μόνον Ἅγιοι καὶ Δίκαιοι.

Ἀνάμεσά τους ὑπῆρξαν καὶ ἁμαρτωλοί, αἱμομεῖκτες, πόρνες, φο-
νεῖς, μία ξένη: τὰ ὀνόματα τοῦ Ἰούδα, τῆς Θάμαρ, τοῦ Δαβίδ, τῆς
Ρούθ εἶναι φορτισμένα μὲ πνευματικὴ σημασία.

Ὁ Ἰησοῦς θέλησε νὰ συνδεθεῖ, ὡς ἄνθρωπος, μὲ «ὄλο αὐτό», μὲ
«ὄλους αὐτούς». **Θ**έλησε νὰ ἀνοίξει τὸν δρόμο Του μέσα ἀπὸ τὶς
ἁμαρτίες καὶ τὰ ἐγκλήματα τῶν ἀνθρώπων. **Καὶ** ἔτσι **ἐπαιρνε ἐπά-
νω Του τὴν ἱστορία καθενὸς ἀπὸ μᾶς καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὴν
ὑπερέβαινε.**

Καθένας μας ἔχει καὶ κάποια ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά τῶν Προ-
γόνων τοῦ Ίησοῦ, ἐκείνων πού κινήθηκαν μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἁγιότη-
τα. **Μέσα** μας εὐρίσκονται, ζωντανὲς ἢ ἐν ὑπνώσει, οἱ ἁμαρτίες
τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν ἀπογόνων τους.

Πρέπει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς νὰ γεννηθεῖ μέσα μας. **Π**ρέπει λοιπὸν μὲ
τὴν σειρά μας, νὰ νικήσουμε καὶ νὰ ξεπεράσου-
με μέσα στὸν ἴδιό μας τὸν ἑαυτὸ τὰ σφάλματα
πού ἀντιπροσωπεύουν κάποια ὀνόματα ἀπὸ
τὴν **Γενεαλογία** τοῦ Ίησοῦ.

Πρέπει νὰ διώσουμε αὐτὴν τὴν **Γενεαλογία**, νὰ
ἀποκτήσουμε προσωπικὰ τὴν ἐμπειρία της, ὥστε
μέσα ἀπὸ τὶς πτώσεις καὶ τὶς ἀνορθώσεις μας, νὰ
καταλήξουμε στὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Μαρία.

Δέν εἶναι ἀνάγκη νά ἀμαρτήσουμε ἐπίτηδες γιά νά ταυτισθοῦμε καλύτερα μέ τήν **Γενεαλογία** τοῦ Κυρίου, ἀλλά νά ἀναγνωρίσουμε στίς ἀμαρτίες ποῦ ἐμεῖς διαπράττουμε, κάποια στοιχεῖα αὐτῆς τῆς **Γενεαλογίας** καί νά ἐνωθοῦμε ἐν πνεύματι μέ τόν **σταδιακὸ ἐξαγνισμό** ποῦ προετοίμασε τήν Γέννηση τοῦ Ἰησοῦ.

Ἔτσι, ἡ Γενεαλογία τοῦ Χριστοῦ θά γίνει ἀναπόσπαστο τμήμα καί τῆς ἰδικῆς μας ζωῆς.

* * *

Ἡ ἀποστολική περικοπή (Ἑβρ. ια' 9-10, 32-40) ἐγκωμιάζει τήν πίστη τῶν Πατριαρχῶν: «Ἀβραάμ πίστει παρώκησεν εἰς τήν γῆν τῆς ἐπαγγελίας...».

Ἄναφέρονται ἀκόμη ὁ Ἰσαάκ, ὁ Ἰακώβ, ὁ Γεδεών, ὁ Σαμουήλ, ὁ Δαβὶδ καί ἄλλοι.

Τὸ λογικὸ συμπέρασμα δὲν περιέχεται μέσα στὸ σημερινὸ Ἀνάγνωσμα, ἀλλὰ εὐρίσκεται στήν πρώτη φράση τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου:

• «**Τοιγαροῦν** καί ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τήν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν...».

(*) Ἐνὸς Μοναχοῦ τῆς Ἀνατολῆς (Lev Gillet), Ἐγεννήθη ὁ Χριστός, σελ. 29-33, ἐκδόσεις «Ἀκρίτας», 2009. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

